

201102450/1/V1.

Datum uitspraak: 16 juli 2012

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie en Asiel (hierna: de minister),
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Zutphen, van 26 januari 2011 in zaak nr. 10/21797 in het geding tussen:

en

de minister.

1. Procesverloop

Bij besluit van 25 mei 2010 heeft de minister van Justitie een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 26 januari 2011, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister, thans de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel, bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 23 februari 2011, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Onder de minister wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorganger.

2.2. In de enige grief klaagt de minister dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat hij in het besluit ondeugdelijk heeft gemotiveerd waarom de vreemdeling, nu deze in 2006 in zijn land van herkomst, te weten Sri Lanka, is gearresteerd en vervolgens is vrijgekocht, niet aannemelijk heeft gemaakt bij terugkeer naar Sri Lanka een reëel risico te lopen op een met artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM) strijdige behandeling. De minister betoogt daartoe, samengevat weergegeven, dat de rechtbank, gezien hetgeen zij over vluchtelingschap heeft overwogen, in het kader van artikel 3 van het EVRM ten onrechte gewicht heeft toegekend aan de omstandigheid dat de vreemdeling in 2006 in Sri Lanka is gearresteerd.

2.2.1. De rechtbank heeft in het kader van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) overwogen dat de minister de vreemdeling, een uit het noorden van Sri Lanka afkomstige, terecht niet als vluchteling heeft aangemerkt omdat de minister terecht niet aannemelijk heeft geacht dat de Sri Lankaanse autoriteiten de vreemdeling verdenken van het hebben van banden met de Liberation Tigers of Tamil Eelam (hierna: de LTTE). De rechtbank heeft in dat verband voorts overwogen dat de arrestatie van de vreemdeling in 2006 onvoldoende is voor een ander oordeel, omdat de vreemdeling niet is gearresteerd op grond van verdenking van betrokkenheid bij de LTTE en na betaling van losgeld onvoorwaardelijk en in het bezit van zijn identiteitskaart is vrijgekomen. Tegen hetgeen de rechtbank aldus heeft overwogen is in hoger beroep niet opgekomen, zodat thans van de juistheid daarvan moet worden uitgegaan. Aan het onderdeel uit de aangevallen uitspraak waarmee de minister zich niet kan verenigen heeft de rechtbank ten grondslag gelegd

dat uit de door de vreemdeling overgelegde en in de aangevallen uitspraak weergegeven algemene informatie over Sri Lanka, gelezen in samenhang met rechtsoverweging 145 van het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM), in de zaak N.A. tegen het Verenigd Koninkrijk, van 17 juli 2008, nr. 25904/07 (www.echr.coe.int/echr en JV 2008/329), volgt dat de Sri Lankaanse autoriteiten op het vliegveld in Colombo onder meer speciale aandacht hebben voor personen met criminele antecedenten, hetgeen voor die personen kan leiden tot een met artikel 3 van het EVRM strijdige behandeling.

2.2.2. Uit de door de vreemdeling overgelegde landeninformatie volgt dat het hebben van criminele antecedenten één van de omstandigheden is die ertoe kan leiden dat een door de Sri Lankaanse autoriteiten bij controle op het vliegveld in Colombo wordt verdacht van het hebben van banden met de LTTE. Hetzelfde volgt uit voormeld arrest van het EHRM van 17 juli 2008 waarin het EHRM, voor zover thans van belang, het volgende heeft overwogen:

"133. (...) the Court therefore finds that, in the context of being returned to Sri Lanka, the protection of Article 3 of [het EVRM] enters into play when an applicant can establish that there are serious reasons to believe that he or she would be of sufficient interest to the authorities in their effort to combat the LTTE as to warrant his or her detention and interrogation (...).

145. The Court recognises that it has been over ten years since the applicant was last detained by the Sri Lankan army. However, the Court considers that the greatest possible caution should be taken when, as in the applicant's case, it is accepted that a returnee has previously been detained and a record made of that detention. As the AIT found in LP (...), such a record may be readily accessible to airport authorities, meaning the person in question may become of interest to the authorities during his or her passage through the airport. Where there is a likelihood that this will result in delay in entering the country, there is clearly a greater risk of detention and interrogation and with it a greater risk of ill-treatment contrary to Article 3 (...).

147. (...) There is a real risk that the authorities at Colombo airport would be able to access the records relating to the applicant's detention and if they did so, when taken cumulatively with the other risk factors he has relied upon, it is likely the applicant would be detained and strip-searched. This in turn would lead to the discovery of his scars. On this basis, the Court finds that these are substantial grounds for finding that the applicant would be of interest to Sri Lankan authorities in their effort to combat the LTTE. In those circumstances, the Court finds that at the present time there would be a violation of Article 3 if the applicant were to be returned."

2.2.3. Nu in rechte vaststaat dat de vreemdeling met de omstandigheid dat hij in 2006 in Sri Lanka is gearresteerd en vervolgens is vrijgekocht niet aannemelijk heeft gemaakt dat de Sri Lankaanse autoriteiten hem verdenken van het hebben van banden met de LTTE, heeft de rechtbank in die omstandigheid ten onrechte grond gevonden voor het oordeel dat de minister het besluit ondeugdelijk heeft gemotiveerd. Immers, anders dan de rechtbank

heeft gedaan, kan uit de door de vreemdeling overgelegde informatie over Sri Lanka noch uit het arrest van het EHRM van 17 juli 2008 worden afgeleid dat een persoon bij terugkeer naar Sri Lanka, vanwege een crimineel antecedent, ook indien niet aannemelijk is dat hij op grond daarvan zal worden verdacht van het hebben van banden met de LTTE, een reëel risico kan lopen op een met artikel 3 van het EVRM strijdige behandeling.

De grief slaagt.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal het beroep van de vreemdeling tegen het besluit van 25 mei 2010 alsnog ongegrond worden verklaard.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen, van 26 januari 2011 in zaak nr. 10/21797;
- III. verklaart het in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, voorzitter, en mr. A.B.M. Hent en mr. E. Steendijk, leden, in tegenwoordigheid van mr. J. Willems, ambtenaar van staat.

w.g. Parkins-de Vin
voorzitter

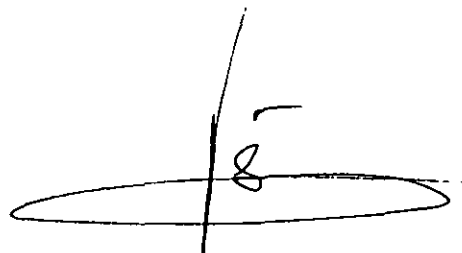
w.g. Willems
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 16 juli 2012

412-610.

Verzonden: 16 juli 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser